

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 4 päivänä tammikuuta 2013

2/2013

Verohallinnon päätös ennakonpidätysvelvollisuudesta vapauttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2012

Verohallinto on ennakkoperintälain (1118/1996) 6 §:n 3 momentin 3 ja 4 kohdan, sellaisina kuin ne ovat laissa 516/2010, nojalla päättänyt:

1 §

Ennakonpidätystä ei toimiteta:

1. tuloverolain (1535/1992) 33 a §:ssä tarkoitettua julkisesti noteeratun yhtiön muulle kuin luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle maksamista osingosta ja sijaisosingosta;

2. tuloverolain 33 b §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua muun kuin julkisesti noteeratun yhtiön maksamista osingosta ja sijaisosingosta sekä tuloverolain 33 b §:n 3 momentissa tarkoitettua työpälokeen perustuvasta osingosta, jos osinko maksetaan muulle kuin siitä verovelvolliselle;

3. eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojenuksesta annetussa laissa (299/2009) tarkoitettua osakeyhtiön muulle kuin luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle maksamista osingosta ja sijaisosingosta;

4. osuuskunnan osuus pääomalle, sijoitusosuudelle ja lisäosuudelle maksamista korosta, kotimaisen säästöpankin kantarahastoosuudelle ja lisärahastosijoitukselle maksamista voitto-osuudesta ja korosta sekä keskinäisen vakuutusyhtiön ja vakuutusyhdistyksen maksamista takuupääoman korosta;

5. ennakkoperintälain soveltamisalaa kuuluvasta korosta, joukkovelkakirjan ko-

roksi katsottavasta tuotosta, jälkimarkkinahyvityksestä, sijoitusrahaston tuotto-osuudelle ja yhteissijoitusyrityksen osuudelle maksettavasta vuotuisesta tuotosta ja näiden sijaan maksettavasta korvauksesta sekä mainittuihin tuottoihin rinnastettavista tuotoista, kun ne maksetaan tuloverolaissa tarkoitettulle yhteisölle, yhteisetuudelle tai mainitussa laissa tarkoitettulle kaupparekisteriin merkitylle yhtiölle;

6. veronkantolain (609/2005) 22 §:n mukaisesti palautettavalle määrälle maksettavasta korosta;

7. viive- ja viivästyskorosta;

8. pakkolunastuskorvauksen korosta, kun omaisuuden pakkolunastus on tapahtunut yleiseen käyttöön;

9. kaupanvahvistajan palkkiosta;

10. lunastus- ja toimituspalkkiosta;

11. takauspalkkiosta ja takausprovisiosta;

12. reserviläispalkasta;

13. löytöpalkkiosta eikä luottokorttiyrityksen tai luotto- ja rahalaitoksen maksamista tarkkaavaisuuspalkkiosta;

14. tuloverolain 82 §:ssä tarkoitettua veronalaisesta stipendistä, apurahasta tai tunnustuspalkinnosta;

15. kilpailupalkinnosta, jollei sitä voida pitää ennakkoperintälaissa tarkoitettuna palkkana, työ- tai käyttökorvauksena taikka urheilijanpalkkiona;

16. vesialueenomistajalle palautettavasta kalastuksenhoitomaksusta;

17. verosta vapaaksi katsottavien matkakustannuskorvausten perusteista ja määristä annetun Verohallinnon päätöksen mukaisesti luonnolliselle henkilölle maksetusta määrästä silloinkaan, kun se maksetaan muuta korvausta suorittamatta ja muutoin kuin työsuhteen perusteella;

18. luonnolliselle henkilölle maksettavasta lakisääteisen vakuutusmaksun palautuksesta;

 19. tuloverolain 53 a §:ssä tarkoitettua osakaslainan pääomasta;

20. sairausvakuutuslain (1224/2004) ja kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain (566/2005) perusteella maksetuista suorituksista silloin kun ne maksetaan vakuutetun antaman valtuutuksen perusteella suoraan palveluntuottajalle;

21. kurssivoitosta, joka saadaan vaihdettaessa muuta valuuttaa Suomen rahaksi;

22. työnantajan työntekijälleen ottamasta vapaaehtoisesta yksilöllisestä eläkevakuutuksesta siltä osin kuin työnantajan vuotuisesti maksama määrä on työntekijää kohden enintään 8500 euroa;

 23. tuloverolain 43 § 2 momentissa tarkoitettua metsätalouden pääomatuloksi luettavista metsätalouteen saa-

duista tuista ja avustuksista eikä metsätalouteen kohdistuvista muina kuin vakuutuskorvauksina maksettavista vahingonkorvauksista.

24. kolttalain (253/1995) 10 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuista avustuksista.

2 §

Puun myyntitulosta tai metsää kohdanneen vahingon perusteella suoritettua vakuutuskorvauksesta ei toimiteta ennakonpidätystä, jos tulon saajana on Suomessa yleisesti verovelvollinen yhteisö, yhteisetuus tai elinkeinotoimintanaan puutavaran välittämistä harjoittava taikka suomalainen elinkeinoyhtymä.

Jos metsänhoitoyhdistys toimii puukaupan välittäjänä sellaisessa yhteismyynnissä, jossa puun ostaja ei maksa kauppahintaa suoraan metsänomistajien tilille, on metsänhoitoyhdistys puun ostajan sijasta ennakonpidätysvelvollinen.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013. Päätöstä sovelletaan ensimmäisen kerran 1.1.2013 tai sen jälkeen maksettaviin suorituksiin.

Tällä päätöksellä kumotaan Verohallituksen 15 päivänä joulukuuta 2009 antama päätös ennakonpidätysvelvollisuudesta vapauttamisesta (1697/2009).

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2012

Pääjohtajan estyneenä ollessa
Strategiajohtaja *Arto Pirinen*

Johtava asiantuntija Tomi Peltomäki